

cel mai înalt punct "Cioaca" are 463 m.-

Suprafața teritoriului Vărădiei, este de 11.545 jug. cadastrale, mărginindu-se cu 10 comune: la sud cu Vrani, Ciortea și Marcina, la est cu Broșteni, Greoni și Căcova la nord, cu Comorște și Marcovăț și la vest cu Sălcița și Coștei, ultimele trei aparținând Jugoslaviei.

Frontiera stabilită la Conferința de pace de la Paris din 1919, la început a tăiat teritoriul satului aproape în două, însă după rectificările de mai târziu, ea a fost mutată mai spre marginea lui vestică, rămânând în Jugoslavia, circa 900 jugăre, în majoritatea lor pădure.

Sub raport geografic, teritoriul comunei Vărădie, prezintă cele mai variate înfașigări. Înălțimea care sus la Cioacă ajunge 463 m. se lasă spre sud, desfășurându-se în coline ușor înclinate, cari până la gase abea ajung de 160-190 m. deasupra mării. Vălile care taie colinele sunt aproape fără apă, numai în timp de ploaie, cîte odată se reversă furioase, măturînd totul din calea lor. În special Valea Vărădiilor și a Sălcovățului, cări pleacă de pe coastă sud-estică a Virșeciorului, în enumiți ani, produc mari stricacțiuni semănăturilor.

Teritoriul satului la sud-est limitat, în cea mai mare parte de rîul Careș, la răsărit de rîulețul Ciornevăț, care sub Chiliz se varsă în această, și la vest, de pîrful Fizegiului. Satul, ca și o parte a șesului din apropierea lui, sunt ferite de inundațiile Careșului, de digul înalt de cîțiva metri, construit în vechime, pe o distanță de cca 4 km. lungime.

Careșul cu apele sale line, cade perpendicular pe pieptul masivului Chiliz, care-l forțează să-și schimbe cursul spre sud, șerpuiind în bazinul vrăniuțului, pînă se varsă în Dunare.

Din punct de vedere strategic, Vărădie stă de veghe pe marginea Vălii Careșului, care spre est devine tot mai îngustă, în schimb, spre vest se lărgeste formînd bazinul, Vărșețului. În trecut, cînd vestul Banatului a fost bîltoș și impredictabilă comunicația s-a făcut de la nord și est, spre sud și vest pe valea Ciornovățului și a Careșului. Situația naturală a satului ca centru de comunicație pentru regiunea de sud a Banatului, a fost recunoscută încă de vechii romani, care au avut două căli: una a venit de la Dunare și a mers în sus pe valea Ciornovățului și alta a plecat din regiunea muntosă trecînd pe sub colinele de la Vărădie pînă la Virșeț.